

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 13. november 2012

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af konventionen om fødevarebistand

(2012/738/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 214, stk. 4, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen er part i konventionen om fødevarehjælp af 1999 ⁽¹⁾ (»FAC 1999«), som udløber den 1. juli 2012.
- (2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse 2012/511/EU ⁽²⁾ blev konventionen om fødevarebistand (»konventionen«) undertegnet den 23. juli 2012 med forbehold af dens indgåelse.
- (3) Det er i Unionens interesse at være part i konventionen, fordi den bidrager til at nå de mål for humanitær bistand, som er omhandlet i artikel 214, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (4) Konventionen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om fødevarebistand (»konventionen«) godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Kommissionen træffer afgørelse om den årlige forpligtelse, der indgås på vegne af Unionen i overensstemmelse med konventionens artikel 5, og underretter komitéens sekretariat herom.

Artikel 3

Kommissionen forelægger årsrapporter og deltager i informationsudveksling på vegne af Unionen i overensstemmelse med konventionens artikel 6.

Artikel 4

Formanden for Rådet udpeger de eller de personer, der på Unionens vegne er beføjet til at deponere det godkendelsesinstrument, der er omhandlet i konventionens artikel 12, med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af konventionen ⁽³⁾.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2012.

På Rådets vegne

V. SHIARLY

Formand

⁽¹⁾ EFT L 222 af 24.8.1999, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 256 af 22.9.2012, s. 3.

⁽³⁾ Datoen for ikrafttræden af konventionen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

OVERSÆTTELSE

KONVENTIONEN OM FØDEVAREBISTAND

PRÆAMBEL

PARTERNE I DENNE KONVENTION —

SOM BEKRÆFTER, at de fortsat stræber efter at realisere målene i konventionen om fødevarebistand af 1999, som stadig er gyldige mål, med henblik på at bidrage til fødevaresikkerheden på verdensplan og øge det internationale samfunds evne til at håndtere fødevarekriser og udviklingslandenes øvrige fødevarebehov,

SOM SØGER at forbedre effektiviteten og kvaliteten af fødevarebistanden, således at de mest sårbare befolkningsgruppers liv kan reddes og deres lidelser lindres, særlig i nødsituationer, ved at styrke det internationale samarbejde og koordineringen, især mellem konventionens parter og interessenter,

SOM ERKENDER, at sårbare befolkningsgrupper har særlige fødevare- og ernæringsbehov,

SOM BEKRÆFTER, at staterne har hovedansvaret for den nationale fødevaresikkerhed og dermed for den gradvise opfyldelse af retten til tilstrækkelig ernæring som fastsat i De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) Vejledende retningslinjer til støtte for den gradvise opfyldelse af retten til tilstrækkelig ernæring i forbindelse med den nationale fødevaresikkerhed, som FAO's Råd vedtog i november 2004,

SOM TILSKYNDER regeringerne i lande med manglende fødevaresikkerhed til at udarbejde og gennemføre nationale strategier, som fjerner de grundlæggende årsager til den manglende fødevaresikkerhed gennem langsigtede foranstaltninger, og som hensigtsmæssigt sammenkobler nødhjælp, genopretning og udviklingstiltag,

SOM HENVISER til den humanitære folkeret og de grundlæggende humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed,

SOM HENVISER til principper og god praksis for humanitær bistand, som blev godkendt i Stockholm den 17. juni 2003,

SOM ERKENDER, at parterne har nationale politikker vedrørende fødevarebistand i både nødsituationer og ikke-nødsituationer,

SOM MINDER OM handlingsplanen fra verdenstopmødet om fødevarer i Rom i 1996 og de fem Romprincipper for bæredygtig global fødevaresikkerhed i erklæringen fra verdenstopmødet om fødevaresikkerhed i 2009, særlig forpligtelsen til at opnå fødevaresikkerhed i alle lande samt til at mindske fattigdommen og afskaffe sulten, som FN's Generalforsamling bekræftede i FN's årtusindeerklæring,

SOM MINDER OM de tilsagn, som donorlande og modtagerlande er fremkommet med, for at øge effektiviteten af udviklingsbistanden ved at anvende principperne i Parisererklæringen om bistandseffektivitet, som Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) vedtog i 2005,

SOM ER FAST BESLUTTET på at handle i overensstemmelse med forpligtelserne over for Verdenshandelsorganisationen (WTO), særlig WTO-reglerne for fødevarerhjælp —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Mål

Målene for konventionen er at redde liv, bekæmpe sult, forbedre fødevaresikkerheden og forbedre ernæringstilstanden for de mest sårbare befolkningsgrupper ved:

- a) at opfylde de mest udsatte befolkningsgruppers fødevare- og ernæringsbehov gennem parternes forpligtelse til at yde
- b) at sikre, at fødevarebistanden til de mest sårbare befolkningsgrupper er passende, tilstrækkelig, rettidig, effektiv og er baseret på behov og fælles principper, samt

fødevarebistand, som forbedrer adgangen til og indtaget af tilstrækkeligt med sikre og nærrende fødevarer

- c) at fremme informationsudveksling, samarbejde og koordinering samt at tilvejebringe et forum, hvor det kan drøftes, hvordan parterne kan øge effektiviteten og sammenhængen i ressourceanvendelsen, således at den svarer til behovene.

Artikel 2

Principper for fødevarebistanden

Ved ydelse og levering af fødevarebistand til de mest sårbare befolkningsgrupper følger parterne altid nedenstående principper:

a) Generelle principper for fødevarebistand:

- i) fødevarebistand ydes udelukkende, når det er den mest effektive og hensigtsmæssige måde at dække de mest sårbare befolkningsgruppers fødevare- og ernæringsbehov
- ii) fødevarebistand ydes under hensyntagen til modtagerlandenes langsigtede genopretningsmål og udviklingsmål, og samtidigt arbejdes der, hvis det er hensigtsmæssigt, hen imod det bredere mål at opnå fødevaresikkerhed
- iii) fødevarebistand ydes på en sådan måde, at sårbare befolkningsgruppers og lokalsamfunds eksistensgrundlag beskyttes, deres evne til at klare sig selv og deres modstandsdygtighed styrkes, og at fødevaresikkerhedskriser forhindres, forebygges, afbødes og håndteres rigtigt
- iv) fødevarebistand ydes på en sådan måde, at der ikke opstår afhængighed, og at bistanden ikke direkte eller indirekte har negative konsekvenser for modtagerne eller andre
- v) fødevarebistand ydes på en sådan måde, at det ikke påvirker den lokale produktion, markedsforhold, afsætningsstrukturer, handelsmønstre eller prisen på de aller-mest nødvendige varer for sårbare befolkningsgrupper
- vi) fødevarebistand ydes i videst muligt omfang i form af ren gavebistand

b) Principper for effektiviteten af fødevarebistanden:

- i) med henblik på at øge det beløb, der er til rådighed til fødevarebistand til sårbare befolkningsgrupper, og øge effektiviteten nedbringes omkostningerne mest muligt

- ii) det søges aktivt at samarbejde, koordinere og udveksle information med henblik på at øge fødevarebistandsprogrammernes effektivitet og sammenhængen mellem fødevarebistand og hermed forbundene politiske områder og instrumenter

- iii) fødevarer og andre dele af fødevarebistanden indkøbes lokalt eller regionalt, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt

- iv) der ydes i stigende grad ubundet kontantbaseret fødevarebistand, hvis det er muligt og behovsbaseret

- v) fødevarehjælp må kun ydes i form af pengebeløb, hvis det kan konstateres, at der er behov for det og for at forbedre sårbare befolkningsgruppers fødevaresikkerhed; monetarisering skal bygge på gennemsigte og objektive markedsanalyser, og lokale virksomheder må ikke trænges ud af markedet

- vi) det sikres, at fødevarebistand ikke anvendes til at fremme parternes mål for markedsudvikling

- vii) reeksport af fødevarebistand undgås i videst muligt omfang, undtagen med henblik på at forebygge eller håndtere nødsituationer; fødevarehjælp må kun reeksporteres på en sådan måde, at lokale virksomheder ikke trænges ud af markedet

- viii) det anerkendes, hvis det er hensigtsmæssigt, at relevante myndigheder eller relevante interessenter er primus motor og har hovedansvaret for tilrettelæggelse, koordinering og gennemførelse af fødevarebistandsinterventioner

c) Principper for, hvordan der ydes fødevarebistand:

- i) fødevarebistanden målrettes mod de mest sårbare befolkningsgruppers fødevare- og ernæringsbehov

- ii) modtagerne og, hvis det er relevant, andre interessenter, inddrages i behovsvurderingen og i udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af fødevarebistand

- iii) fødevarebistanden skal opfylde gældende internationale standarder for sikkerhed og kvalitet og respektere kulturelle og lokale kostvaner og modtagernes ernæringsbehov
 - iv) det sikres, at fødevarebistandsmodtagerne har deres værdighed i behold
- d) Principper om ansvarlighed i forbindelse med fødevarebistand:
- i) der træffes konkrete og passende foranstaltninger, der styrker gennemsigtigheden og ansvarligheden for så vidt angår fødevarebistandspolitikker, -programmer og -interventioner
 - ii) der foretages regelmæssigt og på et gennemsigtigt grundlag overvågning, evaluering og formidling af resultater og virkning af fødevarebistandsaktiviteter med henblik på at gøre god praksis bedre og så effektiv som overhovedet mulig.

Artikel 3

Forhold til WTO-aftaler

Intet i konventionen må stride mod gældende eller fremtidige WTO-forpligtelser, der finder anvendelse mellem parterne. I tilfælde af konflikt mellem sådanne forpligtelser og denne konvention gælder førstnævnte. Intet i denne konvention foregriber, hvilke standpunkter hver af parterne kan indtage i WTO-forhandlinger.

Artikel 4

Konventionslande, sårbare befolkningsgrupper under konventionen, konventionsprodukter, konventionsaktiviteter og hermed forbundne omkostninger under konventionen

1. Ved »konventionslande« forstår lande på Komitéen for Udviklingsbistands (DAC's) liste over officielle modtagere af udviklingsbistand samt lande, der måtte være angivet i procedure- og gennemførelsesreglerne.
2. Ved »sårbare befolkningsgrupper under konventionen« forstår sårbare befolkningsgrupper i konventionslande.
3. Ved »konventionsprodukter« forstår produkter til konsum, som overholder relevante nationale politikker og lovgivningen i det land, hvor interventionen gennemføres, herunder, hvis det er relevant, gældende internationale sikkerhedsstandarder for fødevarer og kvalitetsstandarder, samt produkter, der bidrager til at

opfylde fødevarebehov og beskytte eksistensgrundlag i nødsituationer og tidlige genopretningssituationer. Listen over konventionsprodukter findes i procedure- og gennemførelsesreglerne.

4. Konventionsaktiviteter med henblik på opfyldelse af en parts årlige minimumsforpligtelse i overensstemmelse med artikel 5 skal overholde bestemmelserne i artikel 1 og skal mindst omfatte:

- a) forsyning med og distribution af konventionsprodukter
- b) forsyning med kontanter og kuponer samt
- c) ernæringsbistand.

Konventionsaktiviteterne er nærmere beskrevet i procedure- og gennemførelsesreglerne.

5. De omkostninger, der er forbundet med opfyldelse af en parts årlige minimumsforpligtelse i henhold til konventionens artikel 5, skal overholde bestemmelserne i artikel 1 og skal begrænses til de omkostninger, der er direkte forbundet med støtteberettigede aktiviteter, jf. den nærmere beskrivelse i procedure- og gennemførelsesreglerne.

Artikel 5

Forpligtelser

1. For at nå konventionens mål er parterne enige om, at de hver indgår en årlig forpligtelse til fødevarebistand, som fastsættes i overensstemmelse med partens nationale love og administrative bestemmelser. Hver parts forpligtelse kaldes partens »årlige minimumsforpligtelse«.
2. Den årlige minimumsforpligtelse udtrykkes i værdi eller mængde, jf. den nærmere beskrivelse i procedure- og gennemførelsesreglerne. Parten kan vælge at udtrykke sin forpligtelse enten som en minimumsværdi, en minimumsmængde eller en kombination.
3. Parten vælger selv, hvilken valuta den årlige minimumsforpligtelse som værdi angives i. En årlig minimumsforpligtelse, der udtrykkes i mængde, kan angives i tons kornækvivalent eller andre måleenheder, som procedure- og gennemførelsesreglerne giver mulighed for.
4. Hver af parterne underretter hurtigst muligt og senest seks måneder efter konventionens ikrafttræden eller senest tre måneder efter partens tiltrædelse af konventionen sekretariatet om partens første årlige minimumsforpligtelse.

5. Hver af parterne underretter sekretariatet om enhver ændring i partens årlige minimumsforpligtelse for de følgende år senest den 15. december i året forud for ændringen.

6. Sekretariatet underretter hurtigst muligt og senest den 1. januar hvert år parterne om de ajourførte årlige minimumsforpligtelser.

7. Bidrag med henblik på opfyldelse af den årlige minimumsforpligtelse ydes i videst muligt omfang i form af ren gavebistand. Ved modregning af fødevarebistand i en parts forpligtelse skal mindst 80 % af bistanden til konventionslande eller sårbare befolkningsgrupper under konventionen have form af ren gavebistand, jf. den nærmere beskrivelse i procedure- og gennemførelsesreglerne. I videst muligt omfang søger parterne gradvist at øge denne procentsats. Det skal fremgå af den enkelte parts årsrapport, hvilke bidrag der ikke ydes i form af ren gavebistand.

8. Parterne forpligter sig til at gennemføre alle fødevarebistandsaktioner under konventionen på en sådan måde, at de ikke påvirker det normale produktionsmønster og det normale internationale handelsmønster negativt.

9. Parterne sikrer, at fødevarebistand ikke direkte eller indirekte, officielt eller uofficielt, eksplicit eller implicit knyttes til kommerciel eksport af landbrugsprodukter eller andre varer og tjenesteydelser til modtagerlandene.

10. Med henblik på at opfylde den årlige minimumsforpligtelse, uanset om den er utrykt i værdi eller mængde, skal en parts bidrag overholde konventionsbestemmelserne samt bestå af konventionsprodukter og konventionsaktiviteter og hermed forbundne omkostninger, som fastsat i artikel 4 og nærmere beskrevet i procedure- og gennemførelsesreglerne.

11. Bidrag med henblik på at opfylde den årlige minimumsforpligtelse i henhold til konventionen må udelukkende ydes til konventionslande og sårbare befolkningsgrupper under konventionen, som fastsat i artikel 4 og nærmere beskrevet i procedure- og gennemførelsesreglerne.

12. Parternes kan yde deres bidrag bilateralt, gennem mellemstatslige organisationer, andre internationale organisationer eller andre fødevarebistandspartnere, men ikke gennem andre parter.

13. Hver af parterne skal gøre sit yderste for at opfylde sin årlige minimumsforpligtelse. Hvis en part ikke er i stand til at opfylde sin årlige minimumsforpligtelse i et givet år, skal parten forklare hvorfor i sin årsrapport for det pågældende år. Den pågældende parts årlige minimumsforpligtelse for det følgende år forhøjes med det manglende beløb, medmindre den komité, der er nedsat ved artikel 7, træffer anden afgørelse, eller medmindre ekstraordinære omstændigheder taler imod det.

14. Hvis en parts bidrag overstiger partens årlige minimumsforpligtelse, kan det overskydende beløb, dog højst 5 % af partens årlige minimumsforpligtelse, medtælle i partens bidrag det følgende år.

Artikel 6

Årsrapporter og informationsudveksling

1. Senest 90 dage efter afslutningen af hvert kalenderår fremsender hver part i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne en årsrapport til sekretariatet med detaljerede oplysninger om, hvordan parten har opfyldt sin årlige minimumsforpligtelse i henhold til konventionen.

2. Årsrapporten indeholder en beskrivende del, som kan indeholde oplysninger om, hvordan partens fødevarebistandspolitikker, -programmer og -operationer bidrager til at realisere konventionens mål og principper.

3. Parterne udveksler løbende information om deres fødevarebistandspolitikker og -programmer og om resultaterne af deres evalueringer af disse politikker og programmer.

Artikel 7

Komitéen for Fødevarebistand

1. Der oprettes hermed en Komité for Fødevarebistand (»komitéen«) bestående af samtlige konventionens parter.

2. Komitéen træffer afgørelser på sine formelle møder og varetager de opgaver, der er påkrævede for at gennemføre konventionens bestemmelser i overensstemmelse med konventionens principper og mål.

3. Komitéen vedtager sine procedureregler; den kan også vedtage regler, der uddyber konventionens bestemmelser for at sikre, at de gennemføres korrekt. I den indledende fase fungerer dokumentet FAC(11/12)1 af 25. april 2012 vedtaget af Komitéen for Fødevarehjælp under konventionen om fødevarehjælp af 1999 som procedure- og gennemførelsesregler for konventionen. Komitéen kan efterfølgende vælge at ændre procedure- og gennemførelsesreglerne.

4. Komitéens afgørelser træffes ved konsensus, dvs. at ingen af parterne formelt modsætter sig den afgørelse, som komitéen foreslår, i et spørgsmål, som drøftes på et formelt møde. Det er muligt formelt at modsætte sig en afgørelse under det formelle møde eller senest 30 dage efter rundsending af det referat af et formelt møde, hvori det pågældende forslag til afgørelse er nedfældet.

5. Hvert år forbereder sekretariatet en sammenfattende rapport for komitéen, og den udarbejdes, vedtages og offentliggøres i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne.

6. Komitéen tilvejebringer et forum, hvor parterne kan drøfte fødevarebistandsspørgsmål, f.eks. behovet for at kunne anvende passende og rettidige ressourcerforpligtelser til opfyldelse af fødevare- og ernæringsbehov, særlig i konkrete nødsituationer og krisesituationer. Den fremmer informationsudveksling med og informationsformidling til andre interessenter, og i forbindelse med drøftelser hører den interessenterne og inddrager information fra dem.

7. Hver af parterne udpeger en repræsentant, som sekretariatets bekendtgørelser og andre meddelelser stiles til.

Artikel 8

Formand og næstformand for komitéen

1. Under det sidste formelle møde hvert år udpeger komitéen en formand og en næstformand for det følgende år.

2. Formanden varetager følgende opgaver:

a) godkender forslaget til dagsorden for formelle og uformelle møder

b) leder formelle og uformelle møder

c) indleder og afslutter formelle og uformelle møder

d) forelægger forslag til dagsorden for komitéen med henblik på vedtagelse ved indledningen af hvert formelt eller uformelt møde

e) leder drøftelserne og sikrer, at procedure- og gennemførelsesreglerne overholdes

f) fungerer som ordstyrer

g) træffer afgørelse i procedurespørgsmål i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i procedure- og gennemførelsesreglerne samt

h) stiller spørgsmål og bekendtgør afgørelser.

3. Hvis formanden ikke er til stede under et møde eller en del af et møde (formelt eller uformelt) eller midlertidigt ikke kan udøve hvervet som formand, fungerer næstformanden som formand. Hvis både formanden og næstformanden har forfald, udpeger komitéen en midlertidig formand.

4. Hvis formanden af en eller anden grund ikke kan fortsætte med at udøve hvervet som formand, fungerer næstformanden som formand resten af året.

Artikel 9

Formelle og uformelle møder

1. Komitéen afholder formelle og uformelle møder i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne.

2. Komitéen afholder mindst et formelt møde om året.

3. Komitéen afholder derudover formelle og uformelle møder på anmodning af formanden eller mindst tre af parterne.

4. Komitéen kan invitere observatører og relevante interessenter, som ønsker at drøfte særlige fødevarebistandsspørgsmål, til formelle og uformelle møder i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne.

5. Det fastlægges i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne, hvor komitéens møder finder sted.

6. Dagsordenen for komitéens formelle og uformelle møder skal udarbejdes i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne.

7. Referater af et formelt møde skal indeholde komitéens eventuelle forslag til afgørelser og rundsendes senest 30 dage efter det formelle møde.

Artikel 10

Sekretariat

1. Komitéen udpeger et sekretariat, som den benytter sig af i overensstemmelse med procedure- og gennemførelsesreglerne. Komitéen anmoder Det Internationale Kornråd om, at det varetager sekretariatsfunktion for komitéen i den indledende fase.

2. Sekretariatet varetager de opgaver, som er fastsat i konventionen og i procedure- og gennemførelsesreglerne, administrative opgaver, herunder udarbejdelse og formidling af dokumenter og rapporter, samt andre opgaver, som komitéen ønsker varetaget.

Artikel 11

Bilægelse af tvister

Komitéen søger at bilægge eventuelle tvister mellem parterne vedrørende fortolkningen eller gennemførelsen af konventionen, af procedure- og gennemførelsesreglerne, herunder påstande om manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til konventionen.

Artikel 12

Undertegnelse og ratificering, accept eller godkendelse

Konventionen står åben for undertegnelse af Argentina, Australien, Republikken Østrig, Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Canada, Republikken Kroatien, Republikken Cypern, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Den Europæiske Union, Republikken Estland, Republikken Finland, Den Franske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Ungarn, Irland, Den Italienske Republik, Japan, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Norge, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Republikken Slovenien, Kongeriget Spanien, Kongeriget Sverige, Det Schweiziske Forbund, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Amerikas Forenede Stater i De Forenede Nationers hovedsæde i New York

fra den 11. juni 2012 til den 31. december 2012. Konventionen skal ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarerne. Ratifikations-, accept-, og godkendelsesinstrumenter skal deponeres hos depositaren.

Artikel 13

Tiltrædelse

1. Hvis en af de stater, der er anført i artikel 12, eller Den Europæiske Union, endnu ikke har undertegnet konventionen ved udgangen af undertegningsperioden, kan staten eller Den Europæiske Union tiltræde den på et hvilket som helst senere tidspunkt. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

2. Når konventionen er trådt i kraft i overensstemmelse med artikel 15, står den åben for tiltrædelse for enhver stat, som ikke er anført i artikel 12, og for særskilte toldområder, som besidder fuldt selvstyre i ledelsen af deres handelsforbindelser med tredjelande, og som komitéen beslutter, kan tiltræde. Tiltrædelsesinstrumenter skal deponeres hos depositaren.

Artikel 14

Meddelelse om midlertidig anvendelse

Enhver af de stater, der er anført i artikel 12, eller Den Europæiske Union, som ønsker at ratificere, acceptere eller godkende konventionen eller tiltræde den, samt enhver stat eller særskilt toldområde, som komitéen beslutter, kan tiltræde konventionen i henhold til artikel 13, stk. 2, men som endnu ikke har deponeret sit tiltrædelsesinstrument, kan til enhver tid deponere en erklæring om midlertidig anvendelse af konventionen hos depositaren. Konventionen finder da midlertidigt anvendelse på den stat, det særskilte toldområde eller Den Europæiske Union fra den dato, hvor erklæringen deponeres.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

1. Konventionen træder i kraft den 1. januar 2013, hvis fem signatarer har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter pr. 30. november 2012.

2. Hvis konventionen ikke træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1, kan de af konventionens signatarer, der har deponeret ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter, og de stater eller Den Europæiske Union, som har deponeret tiltrædelsesinstrumenter i henhold til artikel 13, stk. 1, enstemmigt beslutte, at den skal træde i kraft mellem dem.

3. For så vidt angår enhver stat, særskilt toldområde eller Den Europæiske Union, der måtte ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen efter konventionens ikrafttrædelse, træder konventionen i kraft på den dato, hvor ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres.

Artikel 16

Vurderings- og ændringsprocedure

1. På ethvert tidspunkt efter konventionens ikrafttræden kan en af parterne foreslå en vurdering af konventionens relevans eller foreslå ændringer i konventionen. Sekretariatet rundsender forslag om ændringer til alle parter senest seks måneder før det formelle møde, hvor forslaget skal drøftes, dvs. det første formelle møde i komitéen efter seks månedersperiodens udløb.

2. Komitéen træffer afgørelse om forslag om ændringer af konventionen. Sekretariatet underretter alle parter og depositaren om enhver ændring, som komitéen har vedtaget. Depositaren underretter alle parter om enhver vedtaget ændring.

3. Meddelelse om accept af ændringen fremsendes til depositaren. For så vidt angår de af parterne, der har fremsendt meddelelse, træder vedtagne ændringer i kraft 90 dage efter, at depositaren har modtaget en sådan meddelelse fra mindst fire femtedele af det antal parter, der var i konventionen på den dato, hvor komitéen vedtog ændringen. For så vidt angår de øvrige parter træder ændringen i kraft 90 dage efter, at en part har deponeret sin meddelelse hos depositaren. Komitéen kan beslutte at ændre kravet til, hvor mange meddelelser der mindst skal være fremsendt, før en bestemt ændring kan træde i kraft. Sekretariatet underretter alle parter og depositaren om en sådan afgørelse.

Artikel 17

Udtrædelse og ophør

1. Enhver af parterne kan ved hvert års udgang udtræde af konventionen ved at give depositaren og komitéen skriftlig

meddelelse herom senest 90 dage inden det pågældende års udgang. Dette fritager ikke parten for den årlige minimumsforpligtelse og de rapporteringsforpligtelser, som parten har påtaget sig i henhold til konventionen, mens den var part i den, og som ikke er opfyldt ved det pågældende års udgang.

2. På ethvert tidspunkt efter konventionens ikrafttrædelse kan en af parterne foreslå, at konventionen ophører. Forslaget skal fremsættes skriftligt til sekretariatet, som rundsender det til alle parter senest seks måneder, før komitéen behandler det.

Artikel 18

Depositær

1. Generalsekretæren for De Forenede Nationer udpeges som depositær for denne konvention.

2. Depositaren skal underrettes om enhver undertegnelse, ratificering, accept, godkendelse, meddelelse om midlertidig anvendelse af og tiltrædelse af konventionen, og depositaren underretter alle parter og signatarer herom.

Artikel 19

Autentiske tekster

Originaleksemplarerne af denne konvention, hvis engelske og franske tekst er lige autentiske, deponeres hos De Forenede Nations generalsekretær.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i London, den 25. april 2012.